

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 51/2016
28.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ц., због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ц., адвоката З.С. из Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 20К. 1214/11 од 25.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.306/15 од 03.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ц., адвоката З.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 20К. 1214/11 од 25.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.306/15 од 03.08.2015. године као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 20К. 1214/11 од 25.03.2015. године, изреком под I, окр. М.Ц. оглашен је кривим за кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити уколико окривљени у року од 1-једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а у коју би се урачунало време проведено у притвору од 21.12.2014. године до 22.12.2014. године и уз обавезу окривљеног плаћања суду трошкова поступка у износу од 30.060,00 динара од чега 27.060,00 динара на име довођења и 3.000,00 динара на име паушала.

Виши суд у Нишу, пресудом Кж1бр. 306/15 од 03.08.2015. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окр. М.Ц., адв. З.С., преиначио је пресуду Основног суда у Нишу 20К. 1214/11 од 20.03.2015. године у погледу правне квалификације дела, тако што је кривично дело за које је оглашен кривим окр. М.Ц. квалификовао као кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, и за то дело му изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6-шест месеци и истовремено одредио да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од 1-једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, а у коју би му се у случају опозивања условне осуде урачунало време проведено у притвору од 21. до 22.12.2014. године.

Бранилац окр. М.Ц., адв. З.С., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда у делу који се односи на окр. М.Ц., због повреда кривичног закона, члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. у вези са чланом 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе одлуку којом утврђује да су Виши суд у Нишу пресудом Кж1 бр. 306/15 од 03.08.2015. године и Основни суд у Нишу пресудом 20К бр. 1214/11 од 25.03.2015. године повредили Кривични законик и Законик о кривичном поступку на штету окр. М.Ц., те да наведене пресуде укине и врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да преиначи наведене пресуде и одбије оптужбу према окр. М.Ц., због застарелости кривичног гоњења или због претходно означених околности које трајно искључују кривично гоњење окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. М.Ц. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Ц., адв. З.С., је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Према наводима захтева, побијаним правноснажним пресудама учињене су битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је наступила релативна застарелост кривичног гоњења окр. М.Ц. за кривично дело фалсификовање исправе из члана 357. став 1. КЗ, које му је стављено на терет након измене оптужног акта од 22.10.2014. године, на начин да је чињенични основ раније оптужбе (прве измењене оптужбе) за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица у толикој мери измењен да се основни догађај не препознаје, па се и не ради о измени оптужбе већ о новој оптужби. При том, измена се односи на радњу кривичног дела која је раније означена као „прибављање користи искоришћавањем свог положаја или овлашћења или невршењем своје службене дужности“, док је у новој оптужби радња дела „сачињавање службене исправе неистините садржине“, на субјект – својство извршиоца, јер је по ранијем оптужењу одговорно лице, а по новом

службено лице; на заштитни објект, који је у ранијем оптужењу привреда, док је у новој оптужби то службена дужност; као и на објект и последицу дела, јер је код кривичног дела из члана 357. КЗ предмет дела службена исправа, а последица угрожавање сигурности правног саобраћаја, што раздваја ово дело од ранијег оптужења. По ставу браниоца окривљеног, оваква измена оптужног акта на тежу правну квалификацију дела, код неизмењеног чињеничног стања на главном претресу, није могућа ни дозвољена и јавни тужилац, пошто је једном одустао од првобитне оптужбе за кривично дело злоупотреба службеног положаја и својство извршиоца као службеног лица изменио у својство одговорног лица, нема права да враћа на правну снагу то дело, нити суд сме то да чини, а другостепени суд је поступио супротно и окривљеног огласио кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости по оцени Врховног касационог суда, нису основани. Истим се понављају наводи жалбе браниоца изјављене против првостепене пресуде, због исте повреде закона, које је другостепени суд оценио као неосноване и за ту оцену, као и за изнето становиште о овлашћењу јавног тужиоца да располаже оптужбом, како у погледу чињеничног описа радње извршења, која у овом случају није ни измењена, тако и у погледу правне квалификације дела и следствено томе, овлашћењу суда да суди и одлучује по измењеној оптужби, у својој пресуди на страни 3, дао детаљне разлоге које као правилне прихвата и овај суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Насупрот наводима захтева, повреда закона о којој је реч није учињена ни другостепеном пресудом, којом дело окривљеног није квалификовано као кривично дело злоупотреба службеног положаја како тврди бранилац, већ као кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, што не представља преиначење на тежу квалификацију на штету окривљеног, јер је за то дело прописана иста казна (затвор од 3 месеца до 5 година), као за кривично дело из члана 357. став 1. КЗ за које је окривљени оптужен и оглашен кривим првостепеном пресудом и није наступила релативна застарелост кривичног гоњења окривљеног за наведено кривично дело, јер није протекло за то потребно време од 5 година (члан 104. у вези са чланом 103. тачка 5) КЗ) од извршења дела (25.10.2008. године) до предузимања прве процесне радње тужиоца (предлог за спровођење истражних радњи од 20.11.2009. године) ни између других процесних радњи тужиоца и суда.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП учињена и тиме што је изрека пресуде неразумљива у погледу радње извршења дела која није јасно описана, наиме, да радња кривичног дела из члана 357. став 1. КЗ која се по измењеној оптужби од 22.10.2014. године састоји у томе што је окривљени „сачинио(направио) службену исправу неистините (лажне) садржине“ и која подразумева намеру извршиоца да лажну исправу употреби, одговара кривичном делу из члана 355. КЗ, а не радњи кривичног дела из члана 357. КЗ. Овим наводима захтева бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, која повреда закона, међутим, према одредби члана 485. став 4. ЗКП, није

предвиђена као разлог због којег окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости, због чега је захтев браниоца окр. М.Ц. у овом делу недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.